

Tomaž Šalamun (Zagreb, 1941) objavio je tridesetak knjiga poezije u Sloveniji, a već je s prvom zbirkom pjesama (*Poker*, 1966) izazvao veliku pomutnju u slovenskoj književnosti. U potpunosti odbacuje intimističku i tradicionalnu poetsku imaginaciju, zamjenjujući je posve slobodnom igrom. Dodatni element koji je šokirao konzervativnog čitatelja predstavljalo je gotovo opipljivo prisustvo tijela u svim njegovim tekstovima.

Šalamun je uspio očuvati svoju mladenačku poetsku energiju sve do danas, nakon što je dobio sve značajne nagrade u svojoj zemlji i nakon što je bio ataše za kulturu pri Slovenskom konzulatu u New Yorku. Sebe smatra *enfant terribleom* kakav je bio šezdesetih, kad je bio sudionik slovenske avangarde.

Po nekim aspektima Šalamun je popularniji u inozemstvu nego u domovini; njegov književni utjecaj vidljiv je po cijeloj Europi, a u Sjedinjenim Državama drže ga za jednog od najviše prevedenih suvremenih europskih pjesnika. Do sada tiskana je pedeset i jedna knjiga njegove poezije u prijevodu na dvanaest jezika. Njegovu poeziju visoko cijene mlađe generacije američkih pjesnika, kao i središnje ličnosti američke poezije, kao što su Jorie Graham, Robert Creeley, John Ashbery, Robert Hass (autor uvoda u Šalamunove Izabrane pjesme tiskane 1988. u Ecco Pressu), i Charles Simic (urednik Šalamunove najnovije zbirke objavljene u izdavačkoj kući Harcourt).